

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Ik **berg** **het** (het halssnoer) **nu** **weer** **op** » (« *Je le range maintenant à nouveau = je le remets à présent à sa place* »).*

On y trouve la forme verbale « **berg** ... **op** », qui provient de l'infinitif « **OPBERGEN** », verbe dit à « *particule séparable* », lui-même construit sur « **BERGEN** ».

Lorsque « **OPBERGEN** » est conjugué, cela entraîne le **REJET** de la « *particule séparable* » « **OP** », derrière les compléments (« *het* », « *nu* » et « *weer* »), à la fin de la phrase. Voir le phénomène du **REJET**, entre autres à :

<https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=rejVerbes>

Laat hem lopen, Bertrand! We weten het voornaamste!... Mudfinger leeft!

Maar zolang we niet weten of hij werkelijk het land uit is, is het halsnoer van lady Shirehamp in gevaar! Weer naar het Grand Hôtel!

INMIDDELS IN DE KAMER VAN DE LADY.

James, ik ga morgenavond naar het kursaal in Oostende!

Je moet me vergezellen want ik zal mijn halsnoer dragen! But first... Maar eerst wil ik zien of het bij mijn avondjurk past!

Just fine... Mooi zo, ik bers het nu weer op.

Jammer dat je mee moet, James! We hadden het hier samen gezellig kunnen maken!

Luister goed, Mathilde!... Nu moet het uit zijn met je geveinsde verliefdheid. Dat je op die manier m'n vertrouwen wou winnen heb ik altijd al verdacht gevonden!

Ik stelde een onderzoek in en weet dat je uit de ongerechte buurt van het Zoute komt!